

mer med betalingskort fra december 1996. Anvendelsesområdet for bestemmelsen er udformet således, at den tager højde for den udvikling, der siden 1996 er sket i elektroniske betalingsystemer.

Efter retningslinjernes pkt. 1 har formålet med retningslinjerne først og fremmest været at sikre kortindehavere mod misbrug som følge af muligheden for at gennemføre betalingstransaktioner uden en aflæsning af betalingskortet. Herudover indeholder retningslinjerne bestemmelser, der har til formål at regulere de situationer, hvor gennemførelsen af betalingstransaktionen i praksis stiller kortindehaverne ringere end de forbrugere, der eksempelvis betaler pr. efterkrav eller ved brug af indbetalingskort, der følger med den leverede ydelse.

Pengeinstitutankenævnet har i sin praksis ved fortolkningen og anvendelsen af retningslinjerne i forbindelse med bedømmelsen af en række konkrete sager i vidt omfang netop lagt vægt på formålet med retningslinjerne. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at kortholder heller ikke skal stilles bedre end en forbruger, som har betalt kontant. Det må antages, at Pengeinstitutankenævnets praksis kan opretholdes med den nye bestemmelse.

Den forbrugerbeskyttelse, som følger af pkt. 5 i Forbrugerombudsmandens retningslinjer, kan med baggrund i betalingstjenestedirektivets præambel, betragtning 39 opretholdes i dansk ret.

Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at en betaler i forbindelse med fjernsalg, hvor betalingen typisk er sket inden varen eller tjenesteydelsen er modtaget, kan gøre en række nærmere opregnede indsigelser gældende over for sin udbyder, når indsigelserne forinden forgæves har været rettet mod betalingsmodtageren/sælgeren. Reglen medvirker tillige til at understøtte e-handlen på internettet, da forbrugere med større tryghed kan handle og foretage betalinger, når der kan fremsættes indsigelser om for eksempel manglende levering, over for forbrugerens egen udbyder – for eksempel egen bank, hvis der er brugt et Visa/Dankort ved betalingstransaktionen.

Reglen har således et forbrugerbeskyttende sigte og har til formål at regulere de situationer, hvor en forbruger ved at foretage en betalingstransaktion i forbindelse med fjernsalg vil blive stillet ringere end en kontantbetalende forbruger.

Bestemmelsen regulerer betalingstransaktioner i forbindelse med køb af varer eller tjenester ved fjernsalg. Ved betalingstransaktioner i forbindelse med fjernsalg forstås de tilfælde, hvor der foretages en betaling med et betalingsinstrument i henhold til en aftale mellem henholdsvis betaler, betalers og betalings-

modtagers udbyder og betalingsmodtager, og købsaftalen samtidig er indgået ved hjælp af et fjernkommunikationsmiddel, uden at parterne mødes fysisk, for eksempel i forbindelse med et postordrekøb, en telefonisk bestilling, en bestilling via internettet eller et andet medie. Det er således en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at betalingen er sket med et betalingsinstrument, som er udstedt til brugeren i henhold til en aftale med udbyderen, og at der i henhold til denne aftale kan foretages betalinger hos betalingsmodtageren, som på sin side har indgået aftale om modtagelse af det pågældende betalingsinstrument. Det er i denne forbindelse underordnet, om betalingsmodtagers aftale er indgået direkte med betalerens udbyder, eller om aftalen om modtagelsen af betalingsinstrumentet er indgået med en indløser eller en tredjepart, når blot aftalen indebærer, at betaleren kan bruge sit betalingsmiddel hos den pågældende betalingsmodtager. Vælger køber i stedet efterfølgende at betale via sin netbank, for eksempel på baggrund af et sælger oplyst kontonummer, vil denne situation ikke være omfattet af bestemmelsen.

Hvorvidt betaler i forbindelse med gennemførelsen af betalingstransaktionen anvender en kode eller lignende, har ikke betydning for, om reglen finder anvendelse.

Hvis en bruger hos betalingsmodtager kan anvende e-penge, som udstedes af en e-pengeudsteder, til køb af varer eller tjenesteydelser, er betalingstransaktionen omfattet af bestemmelsen, og betaleren kan gøre sine indsigelser om for eksempel manglende levering gældende over for e-penge-udstedere som for eksempel e-Wire eller PayPal.

Bestemmelsen indebærer tillige, at har brugeren købt e-penge hos en e-pengeudsteder med sit betalingskort, kan brugeren få sine penge tilbage, hvis e-pengeudstederen ikke har krediteret brugerens e-pengekonto. I denne situation skal betaler henvende sig til kortudsteder, som er forpligtet til at udlade af gennemføre eller tilbageføre transaktionen, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. forslaget stk. 2.

En betaling via netbank vil være omfattet i det omfang, der forud for betalingen er indgået aftale mellem betalers udbyder og betalingsmodtageren om, at brugeren hos betalingsmodtageren kan bruge sin netbank til betaling for køb af varer eller tjenester, som indgås ved brug af et fjernkommunikationsmiddel.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse ved betalingstransaktioner, hvor betalingen sker som en kontotil-konto-overførsel, hvor der gøres brug af indbetalingskort eller Betalingservice, fordi sådanne betalinger typisk ikke sker ved brug af et betalingsinstru-